

- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett az AGL-lel kapcsolatos helyzetnek az Adria-Wien Pipeline ügyben ⁽¹⁾ szóban forgó helyzettől való elkülönítésekor a szelektivitás értékelésénél.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett annak elfogadásával, hogy a környezetvédelmi adó nem szelektív jellegű, mivel azt egy olyan konkrét ágazatban alkalmazzák, amelynek nem írta elő, és nem is adta meg egyértelmű meghatározását.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett a bírósági felülvizsgálathoz szükséges kritériumoknak a bizottsági határozatra való alkalmazásával.
- Az Elsőfokú Bíróság hibát vétett az AGL jellegének és rendszere általános felépítésének, valamint az export-mentesség kérdésének megítélésékor.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett annak megerősítésével, hogy a Bizottság nem volt köteles hivatalos vizsgálati eljárást indítani.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett annak megállapításakor, hogy a megtámadott határozat indokolása megfelelő volt.

⁽¹⁾ EBHT 2001., I-8365. o.

Az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-171/05. sz., Bart Nijs kontra Számvevőszék ügyben 2006. október 3-án hozott ítélete ellen Bart Nijs által 2006. december 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-495/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/15)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Bart Nijs (képviselő: F. Rollinger ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Számvevőszéke

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és alaposnak;
- a Bíróság változtassa meg az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-171/05. sz., Bart Nijs kontra Számvevőszék ügyben 2006. október 3-án hozott ítéletét;

- a Bíróság semmisítse meg a T-171/05. sz. ügyben benyújtott kereset tárgyát képező határozatokat, nevezetesen a felperesnek a 2003. évi értékelési időszakra szóló értékelő jelentés végleges elkészítéséről szóló határozatot és a 2004-ben Y-t a Számvevőszék Fordítószolgálatára holland egységének lektori beosztásába előléptető határozatot;
- a Bíróság adjon helyt a kártérítési kérelemnek annak a jövedelemvesztésnek a mértékében, amelyet a felperes azzal a helyzettel összehasonlításban szenvedett el, amelybe előléptetése esetén került volna;
- a Bíróság kötelezze a Számvevőszéket a kereset, az ideiglenes intézkedés iránti két kérelem és a jelen fellebbezés költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező lényegében azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy elmulasztott határozni a kereset kilencedik jogalapjáról, amely arról szólt, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem tett eleget annak a kötelezettségének, hogy haladéktalanul jeleznie kell az Európai Csaláselleni Hivatalnak (OLAF) a megfélemlítéssel és a közösségi rokkantságinyújtás rendszer terhére elkövetett csalással kapcsolatos eseteket. Amennyiben ilyen vizsgálatot lefolytattak volna, több, a kinevezési hatóság által elkövetett szabálytalanságra derült volna fény, különösen az, hogy Y átmenetileg magasabb feladatkört látott el és a felperes felettesének jogkörét jogellenesen gyakorolta. Hasonlóképpen, az a körülmény, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem tájékoztatta a fellebbviteli bizottságot arról a személyes érdekről, amely a két szóban forgó tisztviselő értékelésével kapcsolatban a felettesük esetében fennállt, a fellebbező szerint érvénytelenül teszi a felperesre vonatkozó végleges értékelő jelentést.

Másodsorban, a fellebbező vitatja az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, hogy ő semmivel nem bizonyította annak az állításnak a helytállóságát, miszerint Y-t átmenetileg lektori feladatkör ellátásával bízták meg, vagy legalábbis ezt az állítást nem tette hitelt érdemlővé. Egyrészt ugyanis a fellebbező 2003 márciusában nem tudott arról a – két évvel később felfedezett – helyettesítésről, ezért ez olyan új tény, amely igazolja a fellebbező 2005. december 16-i beadványának megengedhetőségét. Másrészt a keresetlevélben felhozott tizenegy jogalap távolról sem cáfolta a jogellenes helyettesítésre vonatkozó állítást, hanem azt teljes mértékben megerősíti. Az Elsőfokú Bíróság a fellebbező szerint mellőzte ezeket a jogalapokat, és gondolatmenetét egyetlen jogalapra alapította, amelyet a fellebbező – állítása szerint – soha nem adott elő.

A fellebbező végül azt állítja, hogy azokat a határozatokat, amelyek értelmében nem őt, hanem Y-t léptették elő, egységes és oszthatatlan határozatnak kell tekinteni, amelyet szerinte hivatalos keltezésüknél jóval korábban hoztak, nevezetesen akkor, amikor a személyzeti szabályzat 7. cikkének (2) bekezdését Y szakmai előmenetelére alkalmazták, továbbá hogy az Y előléptetéséről szóló határozat igenis a felperesnek sérelmet okozó aktus, mert álláspontja szerint jogi helyzetét megváltoztatja, és az vele szemben egyszerre hatáskörrel való visszaélés, rejtett szankció és hátrányosan megkülönböztető intézkedés.